

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2363/2019
27.06.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Татјана Буља, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Љубинка Кркљуш, адвокат из ..., ради престанка издржавања по тужби, а по противтужби ради промене висине издржавања, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 82/19 од 20.02.2019. године, у седници одржаној 27.06.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 82/19 од 20.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П2 1713/17 од 03.12.2018. године, исправљене решењем истог суда П2 1713/17 од 18.01.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је захтев тужиоца којим је тражио да се донесе одлука којом се мења одлука Вишег суда утврђена пресудом П 27/2014 од 30.03.2015. године и то тако што се утврђује да престаје обавеза тужиоца да на име свог доприноса за издржавање тужене плаћа 20% од својим месечних примања, умањен за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање и то ретроактивно од 15.04.2015. године, када је тужиоцу престао радни однос у „ВВ“ АД Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца којим је тражио да се донесе одлука којом се мења одлука Вишег суда утврђена пресудом П2 7/2014 од 30.03.2015. године и то тако што се утврђује да на име свог доприноса за издржавање тужене плаћа износ од 3.000,00 динара месечно и то од 01. до 15. у месецу за сваки календарски месец, ретроактивно од 15.04.2014. године, од када је тужиоцу престао радни однос у „ВВ“ АД Ставом трећим изреке, противтужбени захтев тужене делимично је усвојен, а ставом четвртим обавезан тужилац да на име свог дела доприноса за издржавање тужене плаћа месечно 10.000,00 динара, почев од 28.11.2017. године, као дана подношења противтужбе до 29.06.2018. године, као дана завршетка редовног

школовања тужене, да доспеле износе плати одједном, са законском затезном каматом од дана доспелости сваког појединачног износа па до исплате, уплатом на рачун тужене, те да се утолико мења пресуда Вишег суда у Новом Саду П2 7/14 од 30.03.2015. године. Ставом петим изреке, захтев тужене за досуђених 10.000,00 динара до тражених 25.000,00 динара од дана подношења противтужбе до 28.11.2017. године је одбијен. Ставом шестим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 82/19 од 20.02.2019. године, жалба тужиоца је одбијена и првостепена пресуда потврђена у делу којим је одбијен захтев и делу којим је усвојен противтужбени захтев.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд испитао побијану одлуку применом члана 408. ЗПП ("Службени гласник РС", бр.72/11, 55/1) и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом Вишег суда у Новом Саду П2 7/14 од 30.03.2015. године утврђено је да је тужилац природни отац тужене и обавезан је тужилац да за издржавање туженој плаћа 20% од нето месечних примања почев од 14.02.2014. године. Тужилац није плаћао издржавање туженој на основу наведене пресуде, због чега се против њега воде извршни и кривични поступак. Тужена, рођена ... године, је у време претходног одлучивања о издржавању била трећа година ... факултета, Универзитета у ..., који је завршила 16.06.2016. године. Након завршетка основних студија тужена је била на мастер студијама у трајању од две године на Универзитету „...“ у ..., где је боравила у студентском дому, који није плаћала, као ни школарину и здравствено осигурање, а добијала је стипендију од 130 евра месечно. За време постдипломских студија тужена није радила. Тужена је мастер студије у ... завршила 29.06.2018. године. Тужилац, рођен ... године, је радно ангажован на основу уговора о привременим и повременим пословима у ЈКП "ГГ" од октобра 2016. године, где остварује месечну зараду од 45.000,00 динара. Од имовине поседује сувласнички удео куће у ... и ½ дела имовина у Живи у свом стану, површине 28 м², за који режијски трошкови месечно износе зими 15.000,00 динара, а лети 8.000,00 до 9.000,00 динара. Брине се о мајци и очуху, који су болесни и очуховој сестри. У време доношења претходне одлуке тужилац је био запослен у АД „ВВ“ ... и остваривао зараду од око 50.000,00 динара месечно. Живео је у истом стану у ... са ванбрачном партнерком, чија је зарада износила месечно 15.000,00 до 20.000,00 динара, а режијски трошкови стана 8.000,00 до 9.000,00 динара месечно. Тужилац је тада помагао мајци у издржавању износом од око 5.000,00 динара месечно. Тужиоцу је 15.04.2015. године престао

радни однос у АД „ВВ“ ... и 14.04.2015. године исплаћена му је отпремнина у износу од 1.248.048,88 динара. У периоду од 16.04.2015. године до 15.04.2016. године, као незапослено лице примио је накнаду у укупном износу од 286.331,94 динара. Мајка тужене је радила као порески инспектор са платом од око 60.000,00 динара месечно, а од 26.11.2017. године је корисник пензије у износу од 53.257,45 динара. Живи у свом стану од 20 м², а власник је половине куће у

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, по налажењу Врховног касационог суда, нижестепени судови су правилно применили материјално право, члан 167. у вези члана 155. став 1. Породичног закона („Службени гласник РС“, број 18/05), када су одбили, као неоснован захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је престала његова обавеза да издржава тужену 15.04.2015. године, односно да се смањи његова обавеза издржавања тужене почев од 15.04.2015. године па убудуће.

Услови за остваривање права пунолетног детета на издржавање од родитеља прописани су чланом 155. Породичног закона. Према ставу 2. овог члана, пунолетно дете које се редовно школује имао право на издржавање од родитеља сразмерно њиховим могућностима, а најкасније до навршене 26. године живота. Изузетак од овог правила прописан је ставом 4. истог члана према коме нема право на издржавање пунолетно дете ако би прихватање његовог захтева за издржавање представљало очигледну неправду за родитеље, односно друге крвне сроднике.

Општи услови за престанак издржавања прописани су чланом 167. Породичног закона. Према ставу 2. овог члана издржавање може да престане када поверилац издржавања стекне довољно средстава за издржавање, осим ако поверилац издржавања није малолетно дете (тачка 1.) и када дужник издржавања изгуби могућност за давање издржавања или давање издржавања постане за њега очигледно неправично, осим ако поверилац издржавања није малолетно дете (тачка 2.).

Код утврђеног, да је тужена пунолетна и да је након завршетка основних студија 16.06.2016. године ... факултета Универзитета у ... наставила школовање на мастер студијама у трајању од две године на Универзитету „...“ у ..., које је завршила 29.06.2018. године, као и да није стекла довољно средстава за издржавање, а да је тужилац, као дужник издржавања и даље у могућности да даје издржавање, као и да давање издржавања за њега није постало очигледно неправично, то је правилан закључак нижестепених судова да тужена има право на издржавање од тужиоца, као другог родитеља, за време и до завршетка постдипломских студија у смислу члана 155. став 2. Породичног закона.

Врховни касациони суд налази да су без утицаја на другачију одлуку у овој правној ствари наводи ревизије у којима се указује да тужилац није у могућности да даје издржавање туженој, да је туженој, као повериоцу издржавања, пунолетној, радно способној особи са завршеним основним студијама омогућен много виши животни стандард од оног који ужива он, као родитељ, као и да има обавезу да

издржава мајку и очуха, који су стари и болесни, те да самим тим нема довољно средстава ни за сопствено издржавање. Наводи су без утицаја, с обзиром на то да тужилац има могућности да даје издржавање туженој, иако му је 15.04.2015. године престао радни однос у АД „ВВ“ ..., с обзиром да му је исплаћена отпремнина у износу од 1.248.048,88 динара, да је у периоду од 16.04.2015. године до 15.04.2016. године, као незапослено лице, примио накнаду у укупном износу од 286.331,94 динара и да је радно ангажован на основу уговора о привременим и повременим пословима у ЈКП „ГГ“ од октобра 2016. године, где остварује месечну зараду од 45.000,00 динара, као и да поседује имовину, док тужена није стекла довољно средстава за издржавање, јер се налазила на редовном школовању. Осим тога, чланом 166. ставом 4. Породичног закона прописано је да ако има више поверилаца издржавања, право детета на издржавање има првенство, из чега следи да право тужене на издржавање у односу на мајку и очуха тужиоца има првенство.

Одлучујући о противтужбеном захтеву тужене, правилно су нижестепени судови утврдили да су се промениле околности на основу којих је донета претходна одлука односно да су се испунили услови да се промени висина издржавања одређена претходном правноснажном одлуком суда.

Наиме, чланом 164. Породичног закона, прописано је да висина издржавања може се смањити или повећати, ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука. Чланом 160. став 1. истог закона прописано је да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. Одредбом става 2. овог члана прописано је да потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања, док је ставом 3. прописано, да могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавезе да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање и издржавање.

Имајући у виду промењене околности на стране тужене, јер је након завршетка основних студија била на мастер студијама у трајању од две године на Универзитету „...“ у ..., као и могућности тужиоца, као дужника издржавања, то су по оцени овог суда правилно утврдили нижестепени судови да су се испунили услови да се промени висини издржавања за спорни период. С обзиром на то да су материјалне и породичне прилике тужиоца, као дужника издржавања утврђене у довољној мери за закључак о томе да је у стању да обезбеди месечни износ од 10.000,00 динара за издржавање тужене за спорни период, као и када се имају у виду утврђене потребе тужене, као повериоца издржавања, то су правилно одлучили нижестепени судови када су обавезали туженог да туженој на име издржавања у спорном периоду плаћа 10.000,00 динара месечно и иста је донета у смислу цитираних одредби члана 160. и 164. Породичног закона, због чега нису од утицаја наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Са напред наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић